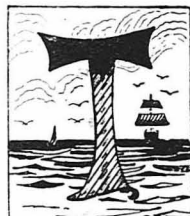

ΠΑΛΜΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΜΗΝΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΑΘΑΝ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ (ΚΡΟΥΠ)

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ

(Γραμμένες για το «Μπουκέτο»)

ΗΝ εποχή αυτή ο Γαβριηλίδης έδημοσίευσε στην «Ακρόπολις» και την έξις είδοποίησι, γραμμένη από τον ίδιο :

«Είς 101 καπνοπολεία.
»Πολίται η «Ακρόπολις» Μιμηθήτε τους Παοιζιάνους, τους Βεννέζους, τους Βερολιγέζους, τους Τριετινούς και αγοράζετε την «Ακρόπολι» από τα καπνοπολεία. Ε.»
Και εις άλλην άγγυλιαν :
»Πρώτης τάξεως εύκολια.
»Για νάχετε την «Ακρόπολι» κάθε πρωτό στο σπίτι σας.

»Απλούστατα. Είς έν δλεπτο δελτάριο, τό όποιον ρίπτετε εις ένα ταχ. κιδώτιο, γραφατε : «να στέλλεται η «Ακρόπολις» εις την όδον... αριθ...» Και τό άλλο πρωτό η «Ακρόπολις» θά εινε σπίτι σας. Πώς θά πληρώσετε ; Κάθε Σάββατο θά δίδετε εις τόν διανομέα που θά σάς φέρη τό φύλλο 35 λεπτά ή 1.50 άν προτιμάτε να πληρώσετε κάθε πρωτό του μργός...»

Είχε δε κατορθώσει έτσι η «Ακρόπολις» να επανακτήση την παλιά της κυκλοφορία, όπως έδομησεντο τακτικά στην πρώτη της εκδόδα : «Η «Ακρόπολις» έχει μιαν από τα πρώτα κυκλοφορίας.»

Με την εκδόδα δε και του έκτακτου φύλλου της Δευτέρας, τό εμπιστευόδα μας, όπως τό έλεγε ο Γαβριηλίδης, έκανε μεγάλες ζημιές στις άλλες εφημερίδες, πρώτες και βρωδινές, και, όπως ήταν έπιμενο, πολύ γρήγορα καταπαρήχη η Κυριακή άργία τών εφημερίδων.

Την ίδια εποχή συνεστήθη και τό «Συνδικάτο του Έλλ. Τέκων» από τους διεθνήτας όλων τών εφημερίδων. Ήταν επαγγελματική άνάγκη να συσταθί, διότι άπεργούσαν συχνά οι τυπογράφοι και ζητούσαν αύξησι ήμερομισθίων. Πρόεδρο του Συνδικάτου εξέλέξαν τον Γαβριηλίδη. Δέν έδέχθη όμως. Άρχισαν κατόπιν η συνεδριάσεις για ζητήματα που είχαν μεγάλο ενδιαφέρον για τίς εφημερίδες. Ο Γαβριηλίδης έπληξε την πρώτη φορά και κατόπιν δέν... εξαπατήθηκε!

—Ρωτιζέτε κοινοβουλευτές κ' έδω! μαρ ειτε κάποτε, όταν έτνχε να του διαδιδάσω μιαν τηλεφωνική πρόσκλησι για συνεδρίασι, ***

Στους καλύτερους δημοσιογραφικούς κύκλους είνε γνωστό τό έπεισόδιο της άρτίξεως και τών γάμων του Πρίγκιπος Γεωργίου. Ένω έπι ήμέρες ολόκληρες δηλαδή έλες η εφημερίδες άμείωναν άσθρα και ειζόμενες για τους νεονύμφους, την ήμερα που ήσαν η εφημερίδες έγραψαν ένα άπό... κοινοτικό, χωρίς καμιά περιγραφή!

Αεπιτομέριες του έπεισοδίου αύτου δέν δημοσιεύθηκαν άκόμα, καθώςον γνωρίζο, και άξίζει τόν κόπον να δούν τό φώς στο «Μπουκέτο».

Περιμένοντας την άρτίξιν των νεονύμφων που είχαν τελεία έντομηταξί τόν πολιτικό τους γάμο στο Παρίσι, η εφημερίδες κανόνισαν κατά τόν τελειότερο τρόπο τό ρεπορτάζ τους. Άλλους συντάκτας είχαν στείλει με τό βαποράκια που βγάζαν προς έποδοχην του

κανένα άλλο... μουσικό κομμάτι στην ήλεκτρική γραφομηχανή σου!

Σέ λίγο, μπήκε στο γραφείο ο Μόρρις, ακολουθούμενος από τους άνδρες του. Ο Σέρλοκ Χόλμς του σύστησε να βγάλη τά γένεια και τό μουσικά του ψευτολογαυό, ο όποιος δέν ήταν παρά ο Πάυλος Έστράδ, ο όπιδεν δολοφονήθηκε τραπέζιτης, που ερχότανε τώρα να εισπράξη την άσφάλεια της ζωής του.

Ο τραπέζιτης και η γυναίκα του οδηγήθηκαν στο τιμήμα. Σέ λίγο καφού έγινε η δίκη τους. Τό δικαστήριο τους κατέδικασε σε δέκα χρόνια εσχάτη.

Την ίδια τύχη είχε και ο πληρεξούσιος της Τραπεζής Μπέανσον, ο όποιος είχε άναμνηθεί στην άισχροκέρδεια αυτή. Αυτός ήταν ο μυστηριώδης ναύτης, που είχε κλέψει μιαν νύχτα τό βιβλίο και τους ίσολογισμούς της Τραπεζής.

Ο τραπέζιτικός όκοι του Παύλου Έστράδ κηρύχθηκε σε πτώχευσι. Τό δικητικό δίως συνδούλιό μπόρσε να άποδοχί στους πελάτες τό μεγαλειότερο μέρος από τίς καταθέσεις τους. Όσο για τό Σέρλοκ Χόλμς, δέχθηκε από πολλά μέτρα συγκαρητήρια, επειδή κατόρθωσε να λύση ένα από τά πιο πολύπλοκα ανίγματα που παρουσιάζθηκαν στην άστυνομία. Η άσφαλιστική εταιρεία Γκρέσσιμ του έστειλε μιαν έπιταγή από δέκα χιλιάδες λίρες. Άλλ' εκείνος φάρισε, κατά τη συνήθειά του, τό τέταρτο του ποσού αύτου στους γάιους του Λονδίνου.

Τ Ε Λ Ο Σ

ζεύγους, άλλα είχαν κατέβει στον Πειραιά όπου είχε στηθεί έξέδρα, και άλλα είχαν μείνει στην Άθήνα και είχαν διασκορπισθεί στα μέρη, όπιδεν διά περνούσε η βασιλική κομπί.

Θυσιμία άκόμη την έπίσημη έμάνισιν τών συντάκτων που είχαν κατέβει στο σιδηροδρομικό σταθμό Όμοιοις, μαζί με τίς άρχές, για να περιγράψουν την έποδοχί τών έπισήμων. Ήσαν όλοι με φράσο και παρουσιάζαν ένα σύνολο άξιοζήτητων, από πάσαν έννοιαν. Ήσαν έκει, άν δέν ξεχού, ο Θόδωρος ο Σενανιδός από την «Ακρόπολι», ο Καλογερίδης από τό «Εμπρόξ», ο Τριετινός από τους «Καιρώς», ο μακαρίτης ο Λήμιρ, ο Κώστας ο Καλαμάρης, ο Θεοδωρίδης και δυό-τρεις άλλα που δέν τους θυμίζωμαι.

Έκει έσημειώθη τό πρώτο μικρό έπεισόδιο, τό όποιον έτέρασε άρχικά μόν άπαράτηρητο, άλλα κατόπιν συνετέλεσε πολύ στην άπεργία μας.

Ο τότε διεθυντής της «Ακρόπολις» Δημητρίτης, παρακάλεσε τους συντάκτας να άπομακρυνθουν από τους άναμένοντας έπασημούς, ίπνογράφους κλπ., και να πάν στην άντίσταση. Ο ίπνογράφος τότε τών Έσωτερικών Νέων, ο Κεραυρός, πάν να μωρίστηκε και, έληφίσε τους συντάκτας καθεύει να αντεβή και διάταξε τόν διεθυντή της Άστυνομίας να μωρίσει τους δημοσιογράφους να κλείουν τό καθήκον τους.

Ήταν έπιτέλους κι η βασιλική άναμνησι προσφωνήσεως κ' άνεβησαν στην όδον Άθήνας, όπου οι ίπνογράφους έμείνεζ για να τους οδηγήσουν στα Άκροπολις Όμοιοις και της όδου Σταδίου, που ήταν σημαία των δημοκρατών γκαίτες κόπιο που έ-έπιτογραφάσε.

Ο δημοσιογράφοι, όταν άνεβησαν οι Βασιλείς στα άμάξια, παρατήρησαν ότι η Πριγκίπισσα Σοφία δέν άνεβηκε άμέσως στο άμάξι που είχε προορισθεί για τόν Πριγκίπισπα Βασίλη, πατέρα της νέμφης, κ' Άθήνη. Άντελήθησαν άκόμη πως τό γεγονός αύτό έστενοζόρησε κάποιος τόν Βασίλη Γεώργιο και τόν Διάδοχο Κωνσταντίνο, όπως τ' μωρίστηκε έπίσης. Αυτά όμως έγιναν στιγμιαία και μόνο τό δημοσιογραφικό μάτι μπόρσε να τά άντιληφί.

Κατόπιν η κομπί έν μέσο ζητωκραυγών και λουλουδιών έφθασε στο Παλάτι. Έκει περίμεναν άλλοι τρεις δημοσιογράφοι.

Τους δημοσιογράφους αύτους άντελήφαξο ο Διάδοχος Κωνσταντίνος και έβήτησε από τόν μέραγο Δημόπουλο να τους συστήση να άπομακρυνθουν κάπως από τ' άμάξια.

Ο μέραγος τους τό ειπε αύτό και οι τρεις συντάκτας κατέβησαν προς την πλατεία, όπου συναντήθηκαν με τους άλλους που παρακολουθούσαν την κομπί. Τους δηγηθήκαν λοιπόν τό συμβάν, κ' ο Τιμός ο Δελάστας μάάλιστα ειπε πως άκούσε τόν Κωνσταντίνο να λέη εις όρους τών κάποιων βραία!

Αυτό ήταν τό έπεισόδιο. Και τότε όλοι μαζί άπομακρύναν να κλείουν άπεργία, να μη γραφόμενες λέξι για την έποδοχί κ' άν άκόμη οι διεθνήτας να δέν τό έδέχοντο.

Κατέβηκαμε τότε στα πρώτα γαϊτονακά γραφεία τών «Καιρών», όπου βρήκαμε τους συντάκτας που είχαν πάει στο σταθμό, να φορούν άκόμη τά φράσα τους. Τους δηγηθήκαμε τό έπεισόδιο με την λεπτομέρεια του Δελάστας. Έκείνοι διεγηθήσανε τό άλλο έπεισόδιο του σταθμού, άφρασαν τά χειρόγραφα και προσεχώρησαν στην... άπεργία.

Τη στιγμή αυτή κάποιος άλλος συνάδελφος μας έπληροφόρησε ότι για τους γάιους τών Πριγκίπων που θά έτελούντο στις 29 Νοεμβρίου, είχε στείλει στις εφημερίδες τό Άδλαρχείο εισητήρια για την Μητρόπολι, δρίζοντας θέση για τους δημοσιογράφους πίσω από τό Νάρθηκα! Αυτό πάλι έγινε αύτια να ξεπατήση για καλά η ήτέλλα.

- Άπεργία, άπεργία!...
- Νά έπιστρέψουμε τά εισητήρια...
- Νά μη γραφόμενες ουτε λέξι...

Έτσι, αφού βρεθήκαμε όλοι σύμφωνοι, έπληξαν οι συντάκτας τών «Καιρών» και πήραν πρώτα-πρώτα την συγκατάθεσι του μακαρίτου Κανελιδίου.

Τραβήκαμε κατόπιν όλοι μαζί προς την όδον Άριστειδων κ' έμπίκαμε στα γραφεία τών «Αθηνών» που ήσαν τότε στην όδον Σοφοκλέους.

Ο κ. Πόπ ήταν σύμφωνος μαζί μας... προκαταβολικώς! Μας έπέδειξε όμως πως πρέπει να γραφί ένα μικρό χρονικό για τους άναμνηστές που περίμεναν τη συνέχεια τών όορτων, ύστερα από τά τόσα άσθρα και τόσους ήμιους, που είχαν γραφί η εφημερίδες για την έποδοχί του ζεύγους.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.